

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg er glad for at høre den socialdemokratiske ordfører, der helt klart tilkendegav, at der var alt for stor stivhed, og at der var ikke fleksibilitet nok vedrørende uddannelserne i dag. Jeg ved ikke, om det skyldes en forglemmelse fra den tidligere ordfører, men jeg går da ud fra, at ordføreren er klar over, at netop Socialdemokratiet har haft stor indflydelse på de uddannelser, der er i dag.

For os i Fremskridtspartiet må vi klart sige, at det, der netop er galt, er, at den stivhed, den dårlige fleksibilitet, som der omtales her, er en af grundbarriererne for, at vi kan komme videre. Jeg tænker her på Fremskridtspartiets forslag allerede i 1989, hvor vi foreslog netop at gøre det mere fleksibelt og anbefalede større samarbejde mellem erhvervsskolerne – det gælder både handelsskoler, tekniske skoler og AMU-centre – men man er i Socialdemokratiet endnu ikke kommet ind på at prøve at sammenlægge disse skoleformer.

Vi har efter Fremskridtspartiets opfattelse alt for mange skoleformer, alt for mange uddannelsesformer i dette land, og der skal og må en forenkling til. Jeg kan da huske fra tidligere debatter, at undervisningsministeren i hvert fald klart har tilkendegivet, at det måske er for uigennemskueligt, som det er i dag, både for de unge mennesker, der er på arbejdsmarkedet, men også de lidt ældre, der gerne ønsker en uddannelse. Det er for uigennemskueligt med alle de uddannelsesformer, vi har i dag. Der må en forenkling til efter vores opfattelse, og det håber jeg så også at Socialdemokratiets ordfører vil bidrage til.

Jeg må nok sige til den bemærkning om mere opsøgende arbejde på erhvervsskolerne: Jamen det er da udmærket, at man prøver at satse herpå, og det forstår jeg også er planen.

Så vil jeg sige til sidst, at nu var Socialdemokratiets ordfører meget lykkelig over, at SF's ordfører var villig til at trække dagsordenen. Jeg er overbevist om, at det her nok mere eller mindre er et spil for galleriet, og at det er aftalt på forhånd. Jeg tror, regeringen kan acceptere det, som hr. Frandsen netop forlangte for at trække dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Uddannelse er jo ikke noget, man kan være imod, heller ikke efteruddannelse. Men det

kunne jo nok undre én, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Erik Dyrlund, fuldstændig ukritisk snakkede om, at vi nu skal have mere efteruddannelse, og oven i købet syntes, at det var fint med et eller andet mål på 60.000 pladser. Hvor i alverden ved han dét fra, altså at det lige er det, der er behovet? Det kan være mere, og det kan være meget mindre.

Men der var én ting, som jeg savnede, og det var at få sat et lille spørgsmålstejn ved, om ikke man kunne reducere behovet for efter- og voksenuddannelse, hvis man intensiverede og forbedrede uddannelsen på grundniveaue, altså i folkeskolen, i handelsskolerne, i de tekniske skoler og på gymnasiet. Det er klart, at jo mere de områder ikke magter opgaven, jo mere de svigter, des større bliver behovet for efteruddannelse. Hr. Poul Erik Dyrlund nævnte selv ordet kvalitet, og i det omfang man kan øge kvaliteten i grunduddannelserne i ungdomsuddannelserne, kan man mindske behovet for at blæse efter- og voksenuddannelsen op. Selvfølgelig er der da behov for den, men der er en sammenhæng, og den skal vi ikke overse.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Når jeg i min ordførertale nævner, at der er for stor stivhed imellem uddannelsesinstitutionerne, så er det ikke ensbetydende med, at jeg kan tilslutte mig hr. Jan Køpke Christensens forslag om at slå disse to lovgivninger sammen. For som jeg ser tingene i dagligdagen, er der faktisk intet hverken i lov om arbejdsmarkedsuddannelser eller i erhvervsuddannelsesloven, der hindrer, at disse institutioner samarbejder, tværtimod. Som jeg var lidt inde på, justerede vi jo erhvervsuddannelsesloven, og vi fik en ny lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som klart og tydeligt fastslår, at skolerne samarbejder. Det er dér, det kniber lidt, det medgiver jeg hr. Jan Køpke Christensen, og det sagde jeg i øvrigt selv.

Så vil jeg minde om, at vi har erfaringerne tilbage fra 1994 om loven om arbejdsmarkedsuddannelser. Der er jo nedsat en lang række lokale uddannelsesudvalg, der som bekendt netop er begyndt at arbejde, og man kan vel næppe på nuværende tidspunkt måle frugten og resultaterne af disse udvalgs arbejde; det kan man måske gøre nogle steder, men nok ikke sådan mere bredt set. Men det forventer jeg mig trods alt en hel del af.